

Tuinpad 23

Adres Tuinpad

Huisnummer 23

Kadastrale situatie sectie B, nummer 10342

situatie augustus 2012

Inleiding

Het pand is gelegen aan het Tuinpad, een achterstraat van de Langstraat. Aan het aanvankelijk onverharde pad lagen achtererven van huizen aan de Langstraat waar op verschillende plaatsen schuren stonden. Eind 19de eeuw kwamen daar ook enkele arbeiderswoningen bij. Begin 20ste eeuw zette de verdichtingen zich voort, aanvankelijk vooral aan de noordwestzijde als een voortzetting van de bebouwing langs de Achterweg. Het zijn overwegend sloppen, eenvoudige arbeiderswoningen zonder een voordeur. Deze bevindt zich aan de zij- of achterkant bij de keuken.

Door de bouw in de jaren 20 en 30 van de 20ste eeuw van enkele kleine rijtjes woningen aan de oostzijde ontstond de aaneengesloten lintbebouwing aan weerszijden van het Tuinpad. Naast schuren en pakhuizen betreft het overwegend kleinschalige eenlaags woningen van arbeiders en seizoenwerkers, zoals tuinders. Vanaf de jaren '80 is de geslotenheid aan de oostzijde op enkele plaatsen doorbroken door de aanleg van kleine parkeerterreinen. Zo is een rijtje van drie vroeg 20ste eeuw woningen tussen Tuinpad 1d en 23 in de jaren '80(?) gesloopt.

Het pand Tuinpad 23 is een in 1912 gebouwde slop door de plaatselijke aannemer J.A. Beijersberg voor de tuinder C. Noordover. Anno 2005 woont er een nazaat van de familie. Het is gebouwd in de traditie van de Overgangsarchitectuur met neorenaissance elementen. Aangezien het achterste deel van de zijgevel in tegenstelling tot de rest opgetrokken is in halfsteen verband, is het mogelijk dat het pand in twee fasen kort na elkaar tot stand is gekomen.

Beschrijving

Vrijstaand eenlaags, deels onderkelderd pand op rechthoekige plattegrond, dat wordt gedekt door een mansardedak met gesmoorde kruispannen. De nokrichting staat haaks op de straat.

P het dak staan twee schoorstenen. De kopgevels zijn afgewerkt met windveren, waarbij die aan de

achterzijde is voorzien van een decoratief uitgevoerd haanhout. De langsgevels hebben houten, gesneden gootklossen, waarop de bakgoot rust.

De gevels zijn opgetrokken in grauwe baksteen, kruis verband; het achterdeel van de zijgevels in halfsteens verband. Met uitzondering van de voorgevel worden de gevelopeningen gedekt door een rollaag.

De voorgevel is een symmetrisch ingedeelde geknikte puntgevel die verlevendigd is met spekbanden van gele verblendsteen. De vensters worden gedekt door aan de onderzijde segmentbogig uitgevoerde strekken, waarbij de boogvelden voorzien zijn van decoratief uitgevoerd metselwerk met gele verblendsteen.

De twee vensters op de begane grond hebben T-schuiframes en op de verdieping heeft één venster een dubbel openslaand raam.

De linker zijgevel heeft een houten opgeklampte deur met bovenlicht. Links daarvan bevinden zich twee schuiframes met links daarvan een dubbel openslaand raam. De rechter zijgevel heeft halverwege een klein keldervenster met diefijzers.

De achtergevel rechts heeft een vernieuwde deur met rechts daarvan een klein toiletraam. Op de verdieping bevindt zich een openslaand deurlijk met ruiten.

Inwendig heeft het pand grotendeels zijn oorspronkelijke structuur met indeling en detaillering behouden. Vermeldenswaard zijn onder meer de waterpomp in de keuken, de schouw en kelder met bedstede.

Waardering

Het pand Tuinpad 23 is van algemeen belang vanwege:

- de cultuurhistorische en architectonische waarde als typologisch zeldzaam voorbeeld van een karakteristieke arbeiderswoning in het oude dorpscentrum uit het eind van de 19de eeuw gebouwd in de traditie van de Overgangsarchitectuur;
- de gaafheid van zowel hoofdvorm en detaillering bij het in- en exterieur;
- de stedenbouwkundige waarde door de situering aan een van oudsher met kleinschalige arbeiderswoningen bebouwde achterstraat;
- de ensemblewaarde doordat er een ruimtelijke en functionele samenhang is met de aangrenzende sloppen, Tuinpad 23 en 17-21 (Domineeslaantje).